

Psalm 62

- 1   *Voor de verduurder.
Op Jedoetoen.
Deun.
Van David.*
- 2   Enkel naar de Machtige is stilte mijn ziel,
uit Hem mijn bevrijding.
- 3   Enkel Hij mijn rots en mijn bevrijding,
mijn steilte, niet wankel ik veel.
- 4   Hoelang nog teisteren jullie een man,
moorden jullie allen,
als een muur die neigt,
een gestoten wand?
- 5   Enkel uit zijn verhevenheid te stoten beraden zij,
leugen gelieven zij.
Met hun mond zegenen zij
en met hun binnenste minderen zij.   *Plavei.*
- 6   Enkel bij de Machtige verstil, mijn ziel,
ja, uit Hem is mijn spanning.
- 7   Enkel Hij mijn rots en mijn bevrijding,
mijn steilte, niet wankel ik.
- 8   Op de Machtige mijn bevrijding en mijn wichtigheid,
mijn rotskering, mijn schuil in de Machtige.
- 9   Veilig je in Hem te allen tijde, volk,
stort jullie hart uit voor zijn gelaat,
de Machtige onze schuil.   *Plavei.*
- 10   Enkel lucht de aardelingzonen,
leugen de mannenzonen:
op de waag stijgen zij,
lucht zijn zij bijeen.
- 11   Veilig je niet in berooien
en word geen lucht door stropen.
Ja, wast het vermogen,
breng er het hart niet bij.
- 12   Eén, de Machtige spreekt,
twee, dit hoor ik,
ja, wering bij de Machtige,
- 13   en bij Jou, mijn Meester, gunst,
ja, Jij vernoegt een man naar zijn maak.